

Dieva Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā!

Dziesma Nr. 189

138. Psalmis 1. - 11. pants

Es Tevi, Kungs, teikšu no visas sirds, es dievu priekšā Tev dziedāšu slavas dziesmas; es Tevi pielūgšu Tavā svētajā namā, es teikšu Tavu Vārdu par Tavu žēlastību un uzticību, jo Tu esi pār Savu vārdu paaugstinājis Savus apsoltījumus.

Kad es Tevi piesaucu, Tu mani paklausīji un devi manai dvēselei drosmi un spēku.

Visi ķēniņi virs zemes teiks Tevi, Kungs, kad viņi dzirdēs Tavas mutes vārdus, un viņi dziedās par Tā Kunga ceļiem, jo Tā Kunga godība ir liela.

Tiešām, Tas Kungs ir dižens, tomēr Viņš uzlūko pazemīgo un pazīst lepno jau no tālienes. Kad man jāstaigā zem ciešanu spaida, Tu uzturi manu dzīvību; Tu izstiep Savu roku pret manu ienaidnieku dusmām, un Tava labā roka man palīdz un palīdzēs.

Tas Kungs to darīs manas glābšanas labā! Tava žēlastība, Kungs, paliek mūžīgi! Neatstāj Savu roku darbu!

Grēksūdze

“Svētīgs ir tas, kam pārkāpumi piedoti, kam grēki aplāti.”

Klusībā pārdomājam to, kas pēdējā laikā nav bijis labs mūsu dzīvē; kur neesam bijuši mīlestībā pret Dievu un pret cilvēkiem.

Pēc tam lūgšana:

“Visuspēcīgais Dievs, sirdsžēlīgais Tēvs! Es, nabaga grēcinieks, Tev sūdzu savus grēkus, ar ko esmu grēkojis domās, vārdos un darbos. Bet es tos no sirds nožēloju, un tie man gauži sāp, un es Tevi lūdzu Tavas lielās apžēlošanas un Tava mīļā Dēla, Jēzus Kristus, mana Pestītāja, rūgto ciešanu un nāves dēļ: esi man, grēciniekam žēlīgs, piedod man visus manus grēkus un dod man Sava Svētā Gara spēku, ka varu atgriezties!”

Kungs, apžēlojies, Kristu, apžēlojies! Kungs, apžēlojies!

Absolūcija:

“... cik augstu ir debesis pār zemi, tik liela ir Dieva žēlastība pret tiem, kas Viņu bīstas.

Cik tālu ir rīti no vakariem, tik tālu Viņš atliek mūsu pārkāpumus nost no mums.

Kā Tēvs apžēlojas par bērniem, tā tas Kungs apžēlojas par tiem, kas Viņu bīstas.”

(Ps.103,11-13)

Visspēcīgais un mūžīgais Dievs par mums ir apžēlojies Kristū Jēzū un Viņa dēļ mums piedod visus mūsu grēkus, un dod mums žēlastību, ka atgriežamies un iemantojam mūžīgo dzīvību.

Lasījums no Lūkas ev. 5. nodaļas no 1. - 11. pantam:

Bet notika, kad Viņš stāvēja pie Ģenezaretas ezera, ka ļaudis spiedās pie Viņa, lai klausītos Dieva vārdu. Un Viņš redzēja divas laivas atrodamies pie ezera; bet zvejnieki bija izkāpuši un skaloja tīklus. Bet Viņš, iekāpis vienā laivā, kas piederēja Sīmanim, lūdza to atbīdīt nedaudz no malas; un Viņš, sēžot laivā, mācīja ļaudis. Un Viņš, pabeidzis runāt, sacīja Sīmanim: Dodies dziļāk un izmet savus tīklus zvejai! Bet Sīmanis atbildēja un sacīja Viņam: Mācītāj, visu nakti mēs strādājām, bet nekā nesazvejojām; tomēr Tavā vārdā es izmetīšu tīklu. Un viņi, to izdarījuši, noķēra lielu daudzumu zivju, tā ka viņu tīkls plīsa. Un viņi māja biedriem, kas bija otrā laivā, lai tie nāk un palīdz viņiem. Un tie piebrauca; un viņi piepildīja abas laivas, tā ka tās gandrīz grima. Kad Sīmanis Pēteris to redzēja, viņš krita pie Jēzus kājām, sacīdams: Aizej no manis, Kungs, jo es esmu grēcīgs cilvēks! Jo izbrīna pārņēma viņus un visus, kas ar tiem bija, par zivju lomu, ko viņi bija vilkuši; Tāpat arī

Jēkabu un Jāni, Zebedeja dēlus, kas bija Sīmaņa biedri. Un Jēzus sacīja Sīmanim: Nebīsties, no šī laika tu zvejosi cilvēkus. Un viņi, laivas krastā izvilkuši, atstāja visu un sekoja Viņam.

Laiks pārdomām.

Ticības apliecība

Apliecināsim savu ticību ar Apustuļu ticības apliecības vārdiem:

Es ticu uz Dievu Tēvu, Visuvaldītāju, debess un zemes Radītāju;

un uz Jēzu Kristu, Dieva vienpiedzimušo Dēlu, mūsu Kungu,
kas ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no Jaunavas Marijas,
cietis zem Poncija Pilāta, krustā sists, nomiris, aprakts, nokāpis ellē,
trešajā dienā augšāmcēlies no mirušiem, uzkāpis debesīs,
sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva labās rokas,
no kurienes Viņš atnāks tiesāt dzīvos un mirušos.

Es ticu uz Svēto Garu, vienu svētu kristīgu Baznīcu, svēto sadraudzi,
grēku piedošanu, miesas augšāmcelšanos un mūžīgo dzīvošanu. Āmen!

Dziesma Nr. 187

Spreidīķis Teksts: Lūkas ev. 5: 1-11

Dziesma Nr. 410

Laiks pārrunām un ziņojumiem

Lūgšana Visuspēcīgais, mūžīgais Dievs, mīļas Debesu Tēvs! Zeme ir pilna Tavas godības. Tu esi Dievs, visa Radītājs, un ar Tēva mīlestību Tu gādā par mums. Tu mūs sargi un aicini mūs pie sevis labestībā un pacietībā. Caur Svēto Garu Tu mums piešķir drosmi, būt Kristus apliecinātājiem ar vārdiem un visu mūsu dzīvi.

Mēs Tevi lūdzam, atklāj savu spēku un varenību mūsu draudzēs un mūsu baznīcā, lai neviens no mums nesāktu šaubīties dzīves grūtībās.

Palīdzi vientuļajiem un noskumušajiem izjust Tavu svētīgo tuvumu.

Palīdzi tiem, kas draudzēs strādā, kalpodami apzinīgi un ar prieku – Kristus vārdā.

Kungs, stiprini arī mūsu ģimenes, esi ar visiem, kas mums ir mīļi – tuvumā un tālumā.

Paldies Tev, ka Tavā rokā zinām arī mirušos.

Mēs Tevi lūdzam par tiem, kas cilvēku nesaticības un varmācības dēļ ir zaudējuši mājas, kam ir bailes no rītdienas, jo nezina kur atrast patvērumu. Dod mums atvērtu skatu, lai saredzam, kā mēs varētu palīdzēt.

Svētī Tu jauno nedēļu, lai Tavs Gars mūs vada. To mēs lūdzam Jēzus Kristus vārdā. Āmen.

Klusībā pateicamies par to labo, ko esam piedzīvojuši, aizlūgsim par saviem līdzcilvēkiem, par savām vajadzībām. Nobeidzam ar Tēvreizi.

Svētības vārdi

Tas Kungs lai mūs svētī un pasargā!

Tas Kungs lai apgaismo savu vaigu pār mums un ir mums žēlīgs!

Tas Kungs lai paceļ savu vaigu pār mums un dod mums mieru! Āmen.

Dziesma Nr. 264

